

[Aksel Larsen.]

partier er meget bekymret på parcelhusejernes vegne og kun tænker på, hvorledes man kan værne dem, og hvorledes man kan imødekomme dem og imødekomme de krav, de ikke har stillet.

Den emsighed, undskyld jeg bruger udtrykket — jeg ved ikke, om det er dansk; jeg tror det — den emsighed, hvormed de fleste af folketingets partier i det sidste års tid har bekymret sig med hensyn til parcelhusejernes skæbne efter den nye vurdering, dette minder mig om engang — jeg tror, det var i 1933 — da der var jordfygning i Vendsyssel. Blæsten havde dårlig lagt sig, før folketingsmænd fra alle partier, der var valgt i Nordjylland, rejste til København og over for folketinget og regeringen sagde: nu må vi gøre noget for de arme, stakkels jordføgne landmænd i Vendsyssel. Man ventede ikke engang, til landmændene selv meldte sig og sagde: nu er der noget galt, nu må vi have hjælp. Man havde travlt med at komme dem i forkøbet. Den emsighed, hvormed man fra forskellige partiers side her interesserer sig for at afbøde de skattemæssige virkninger af den nye vurdering, minder mig om dette, og jeg synes, den er lidet passende.

Sådan som det har ligget hidtil, har parcelhusejerne jo haft den fordel, og den skal for så vidt være dem vel undt, hvis det ikke blev på andres bekostning; men ulykken er jo, at det bliver på andre skatteyderes bekostning, fordi det offentlige alligevel skal have sine penge ind.

Jeg ved godt, at en begrundelse for at ansætte lejeværdien af bolig i eget hus så lavt, som den har været ansat, 4 pct. af vurderingen i 1956 eller 3 pct. af vurderingen i 1960, har været, at vi jo har haft en huslejelovgivning her i Danmark i mange år, hvorved lejen har været låst fast på et lavt niveau, og så kan man ikke forsvare, at parcelhusejernes udgifter ved at bo i eget hus skal stige. Men den begrundelse, den duer jo ikke rigtig, efter at folketinget ved flere lejligheder generelt har forhøjet huslejen i den ældre boligmasse, efter at denne husleje i øvrigt mangfoldige steder er steget ved hjælp af huslejeglikning, og efter at huslejen i den nyere og nyeste boligmasse har nået næsten astronomiske højder.

Det har jo bragt os i den situation, at når

ejendomsrådgivere nu skal sælge et hus, og når køberen, der ikke er alt for velbeslået og ikke har alt for store indtægter, kvier sig ved at skulle sætte sig for en stor gæld, hvortil kommer ejendomsskatter o. lign., så regner ejendomsrådgiveren snildt ud ved hjælp af den pågældendes skattepligtige indkomst, at hvis han alligevel køber huset og bosætter sig dér, vil han få et så stort underskud på huset, at han får en passende skattelettelse på 1.000, 2.000, 3.000 eller 4.000 kr., og så bliver det jo ikke så dyrt at bo i huset. På den måde får man solgt parcelhuse nu om stunder. Ja, jeg kunne jo godt illustrere det med praktiske eksempler; det skal jeg ikke gøre, for det er ikke nødvendigt; alle ved, at jeg har ret. I øvrigt sidder hernede det ærede medlem hr. Holger Eriksen, som er meget dygtigere til den slags, og de beregninger, han hidtil er fremkommet med, er absolut korrekte, så vidt jeg har kunnet kontrollere dem.

Efter min mening burde det være sådan, som jeg allerede har sagt, at boligen var selvangivelsen og den skattepligtige indkomst uvedkommende, og ejendomsskemaet burde altså forsvinde. Men det er naturligvis noget, der ikke kan gøres på én gang, det er jeg godt klar over, for nu er der kommet så mange parcelhusejere til i de senere år, og de sidder for store udgifter til terminer, skatter o. s. v., og man kan ikke med ét slag, fra ét år til et andet, sige, at dette ikke vedkommer skatteligningen. Så hvis man skal bort fra det nuværende system, må man aftrappe over en årrække og sikkert ikke under mindre end 5 år. Men jeg mener, man skal tilstræbe at komme væk fra systemet.

Regeringen sagde også, at den arbejder på at skaffe skattemæssig lighed mellem ejere og lejere, og jeg håber da, at regeringen snart kommer enten med et forslag om, hvordan det skal kunne lade sig gøre, eller i det mindste med en skitse. Jeg er dog glad for, at regeringen synes definitivt at have droppet den skøre plan om, at lejere for at skaffe disse den skattemæssige lighed skulle have lov til at trække 60 pct. af den betalte husleje fra.

Det er naturligvis sådan, at hvis man vil opretholde den nuværende, ja, jeg må sige favørstilling af ejere af eget hus, burde man tænke på, at den, der betaler